

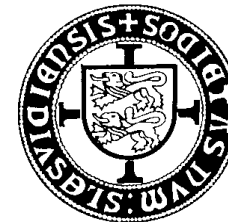
Hammerslagspris ved medlemssalg og auktion den 10. november 2009

Nr.	Pris	Nr.	Pris	Nr.	Pris	Nr.	Pris	Nr.	Pris	Nr.	Pris
1	42	22	0	43	230	64	0	85	430	106	44
2	180	23	85	44	20	65	10	86	0	107	44
3	0	24	0	45	20	66	0	87	75	108	44
4	5	25	0	46	32	67	0	88	10300	109	44
5	30	26	0	47	24	68	15	89	9100	110	44
6	38	27	0	48	0	69	20	90	10600	111	44
7	30	28	0	49	0	70	30	91	500	112	44
8	60	29	60	50	25	71	30	92	860	113	44
9	100	30	175	51	0	72	10	93	620	114	44
10	370	31	100	52	230	73	60	94	300	115	40
11	250	32	0	53	0	74	0	95	86	116	40
12	1225	33	100	54	0	75	100	96	2000	117	44
13	50	34	115	55	0	76	0	97	2700	118	44
14	18	35	58	56	0	77	100	98	1400	119	44
15	12	36	45	57	0	78	120	99	860	120	40
16	0	37	0	58	40	79	0	100	44	121	40
17	0	38	0	59	125	80	0	101	46	122	40
18	0	39	0	60	25	81	30	102	44	123	40
19	1400	40	50	61	0	82	900	103	70	124	44
20	1275	41	20	62	0	83	460	104	44	125	40
21	4600	42	32	63	0	84	510	105	44	©	

Numismatisk Forening afholder medlemsmøde med auktion
tirsdag den 12. januar 2010 kl. 19.30
 i NygadeHuset i Aabenraa

**Da foreningens beholdning af mønter er ved at være solgt,
 vil vi gerne opfordre medlemmerne til at indlevere mønter til salg**

Numismatisk Forening for Nord- og Sydslesvig

Nr. 5   12 januar 2010   Auktion nr. 398   49. årgang

Det Byzantinske Rige V

Af Svend Nørskov-Jensen

Artavasdus, 742-743. Leo III. blev efterfulgt af sin søn, Konstantin V., som var blevet kronet som kejser allerede i 720. Kun et år efter sin tronbestigelse blev han imidlertid besejret i et slag af Artavasdus, hans svoger og hans faders gamle medsam-mensvorne ved afsættelsen af Theodosius III. Konstantin flygtede til Amorium, hvor han straks agiterede for sin sag. Artavasdus tog bopæl i Konstantinopel og genindførte de hellige ikoner under stor begejstring. Hans søn Nicephorus, blev medkejser. I mellemtiden havde Konstantin styrket sin position i Lilleasien, og i forsommeren 743 følte han sig stærk nok til at udfordre Artavasdus. Konstantin sejrede i et stort slag ved Sardes, og sidst på året blev han genindsat på kejsertronen, og ikonoklasmen (modstanden mod ikonerne) hørte igen til dagsordenen. Kejseren tog grusom hævn over sine fjender, og den uheldige Artavasdus blev offentligt blindet i hippodromen.

Konstantin V. 741-775. Trods den usikre start på sin regering, afbrudt af Artavasdus' oprør, fortsatte Konstantin politikken for Ikonoklasmen, som var startet af hans fader. Dette undergravede den byzantinske myndighed i Italien, og da lombarderne truede Rom, søgte paven hjælp hos frankerne snarere end hos kejseren i Konstantinopel. Lombarderne erobrede Ravenna i 751, og den byzantinske indflydelse i Vesten blev alvorligt beskåret. Ikke desto mindre var Konstantin en hærfører med stor dygtighed, og han opnåede store triumfer i andre dele af imperiet. Han udnyttede fuldt ud de interne bryde-rier i den arabiske verden, hvor Umayyad-dynastiet var ved at uddø, og han vandt store sejre til lands og til vands. Men det meste af sin regeringstid tilbragte han med krig mod rigets anden store fjende, Bulgarien, og i 763 fejrede Konstantin sine fjenders

Medlemsblad for:
**Numismatisk Forening
for Nord- og Sydslesvig**

Redaktion:

Palle Gulddahl
Slotsbakken 5
6300 Graasten
Palle@Gulddahl.dk

Gengivelse af artikler kun
efter indhentet tilladelse
og med kildeangivelse.

Formand:

Henning Kjær
Kærmindevej 17
6400 Sønderborg.

Telefon:

74 43 34 82

Fakjaer@mail.tele.dk

Kommissioner:

Faste bud på medlems-
salgslisten og brevbud
skal være fremme dagen før
auktionen og modtages af

Jens Madsen
Jørgensby 14
6310 Broager
TLF. 74 44 95 63
jensmadsen@stofanet.dk

Oplag: ca. 165 stk.

Foreningens vedtægter kan
altid rekvireres hos
formanden.

www.nfns.dk

Tryk: Langenberg
Sønderborg

endelige nederlag ved et triumftog i Konstantinopel. Hans sidste år markeredes ved en stadig voldsommere forfølgelse af i-kontilhængerne, og klostrene blev udsat for særlig alvorlige prøvelser. Til trods for de store tjenester han havde ydet landet især på det militære område, var der en udbredt utilfredshed med hans regering, lige til han døde under et felttog i 775. Både geografik og kulturelt var nu det romerske verdensrige omformet til det nye rige: Byzans. Dette havde dog mistet de fleste af sine besiddelser i Vesteuropa og det nære Østen, men det var lykkedes at konsolidere Byzans som en forholdsvis lille stat, sikret mod fjender. Efterhånden som det latinske befolknings-element forsvandt i Østen, var Byzans blevet overvejende græsk i sprog og kultur, og selv i de områder mod øst, der var gået tabt for riget, fortsatte Byzans' indflydelse i sprog og kultut, ja, trængte endog ind i lande, som aldrig havde været regeret fra Byzans.

Leo IV Khazaren - 775-780, søn af

Konstantin V med hans første hustru, en khazar-prinsesse, var kejser sammen med sin fader fra 751. I hans korte regeringsperiode skete der en betragtelig moderation i forfølgelsen af ikon-tilhængere, selv om der ikke var tale om nogen egentlig ændring i politikken. Leo's hustru, atheneren Irene, stod bagved denne holdningsændring, og hun skulle komme til at styre imperiets politik i de følgende to årtier. Kejseren døde allerede efter en regeringstid på kun fem år og blev efterfulgt af sin tiårige søn.

Konstantin VI - 780-797. Leo's hustru, kejserinde Irene, overtog straks regeringen på hendes søns vegne. Til trods for stor antismpati mod hende særlig fra soldater, der var loyale overfor mindet om Konstantin V, bidrog hun til et gradvist omslag i ikonoklasme-politikken. Ikonoklasmen havde imidlertid stadig mange magtfulde tilhængere, og de så deres chance i at samle sig om den unge Konstantin VI, som blev mere og mere fremmedgjort fra sin ambitiøse moder. Da han kom til skelsår og alder, accepterede han en plan, der kunne befri ham for moderens formynderskab. Det drejede sig om ægteskab med en datter af frankerkongen, Karl den Store, med hvis rige Byzans havde fælles grænser. Irene forpurrede den lovende plan. Konstantin, der havde sat sin lid til dette ægteskab, blev ude af sig selv og forviste sin moder fra paladset. I de år der fulgte, afslørede Konstantin VI sig langsomt som en svag og værdiløs hersker med en grusom karakter, og i 797 følte Irene, at hun kunne fjerne ham uden modstand. Han blev følgelig afsat og blindet, hvor-efter Irene var eneheriker. Irenes sejr fremkaldte en sensationel reaktion i Rom. Pave Leo III øjne- i paladsrevolutionen en mulighed for at fremme pavestolens interesser. Han betragtede den romerske kejsers trone som ledig (uden mandlig arving), og overførte derfor i år 800 den romerske kejsers krone og titel til fran-kerkongen Karl den Store. For alle anstændige byzantinere var denne kronings-ceremoni et magtran for ikke at sige en synd imod statens hellighed; denne strid belastede det i forvejen spændte forhold mellem den byzantinske kirke K-og pavestolen, og Øst og Vest gik herefter deres egne veje.

Irene - 797-802. Irene forsøgte at købe popularitet ved at give rige gaver, og ved at nedsætte skatterne, men dette forarmede staten og svækkede dens modstandskraft, som byzantinerne havde behov for mod fremmede aggressorer. Både araberne under det mægtige Abbasid-dynasti og bulgarerne var alvorlige trusler mod statens sikkerhed, medens et vestligt rivaliserende imperium kom til med frankerkongen, Karl den Store's kroning i Rom juledag 800. Irene blev til sidst fjernet efter en paladsrevolution i 802, og døde kort efter i eksil på øen Lesbos.

Forsættes i næste nummer.